

VĚTRNÍK

Ročník XLIV.

Sobota 19. října 2013

číslo 9.

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
10:30	příjezd Hronov	
13:30	loučení Štítina	malý sál
15:00	Pygmalion	velký sál
	Hronov	přestávka
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	slovo poroty	
	předání cen	
	Předání Zlatých odznaků J. K. Tyla	
	závěr	
	Sejkorák	všude

Technici jsou skvělí

Každý den každý ze soutěžících souborů vznesl nějaké poděkování a pochvalu směrem k technice vysokého divadla Krakonoš. A to nás vedlo k tomu, že slova chvály přenášíme do Větrníku. První velké poděkování STDK vzkazovala nešťastná Lída Panenková, která zapomněla na vystoupení, a tak si nepřivezla žádné rekvizity včetně zvuků.

Také Lučanský spolek divadelní pěl slova chvály na adresu místních techniků, zejména osvětlovačů. Režisérka Jana Kouřilová přiznala: „Máme doma tři reflektory, tak jaképak velké svícení. Tady naše inscenace dostala úplně jiný rozměr.“

Další pochvala přišla od Martina Drahovzala a souboru Mršta Pršta juniors z Kouřimi: „Technikům bychom chtěli zvlášť poděkovat, protože ty jsou tady vždycky vlídní a vstřícní – tady se nikdy necítíme jako přítěž, cokoli nám chybí nebo nefunguje, hned pomohou. A to není obvyklé, takže – děkujeme,“ uzavřel kouřimský režisér.

jn

Recenze: Lenka Lázňovská

Ray Cooney, Rodina je základ státu, ŠAMU, Štítina

Tradiční účastník KDP, Štítná akademie umění, přivezla inscenaci brilantně řemeslně napsané zápletkové komedie, postavené na situačním a slovním humoru. Autor uvádí své hrdiny z nemocnice svatého Ondřeje do komplikovaných zápletek, které ve výstavbě příběhu znamenají řadu bláznivých nedorozumění, záměn identity postav a z toho plynoucích gagů. Jedna nevinná lež se nabaluje na druhou, vzniká řetězec komických situací, který se utahuje jako smyčka kolem krku doktora Mortimora. Štítní si vybrali třetí látku tohoto stylu a už v loňské Dokonalé svatbě ukázali, že tento žánr zvládají. Vybrali si úpravu Divadla v Liberci (dramaturg Martin Urban), která škrtla postavu matky Bonneyho, připsala ně-

které detaily, např. kabaretní výstup Billa, a opatřila inscenaci

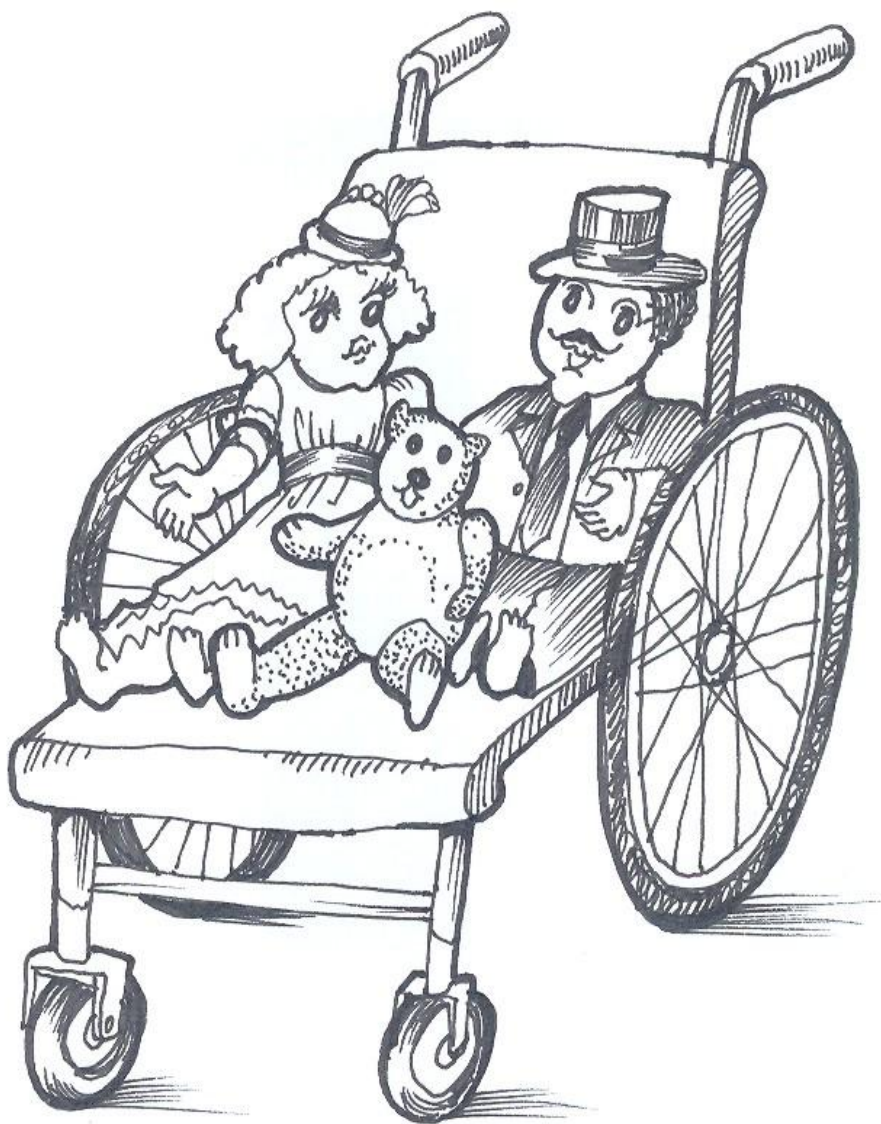
razantním slovním humorem.

Komedie potřebuje dobré typové obsazení. Štítina má Ondřeje Bendu a Lukáše Vlčka, kteří v rolích jednoho chytřejšího (Mortimora) a jednoho hloupějšího (Bonneyho) fungují jako dvojice, výborně reagují, umí časovat své výstupy tak, aby divák viděl, že se obě postavy snaží řešit svou situaci, byť je jasné, že je neřešitelná.

Dobré jsou i menší figury, které jsou herecky uvolněné, umějí prezentovat fóry a rozehrávají situace. Platí to např. pro postavu Connollyho (Petr Kozel) a překvapivě pro nenápadnou postavu vrchní sestry (Jarmila Baranová).

S invencí hraje omráčenou sestru, která bleskově procítne, když má pocit, že se jí doktor Bonney dvoří. Bill (Michael Slaný) exceluje v kabaretním výstupu. Trochu problém mají postavy Jany Tateové (Vladimíra Hagenová) a manželky (Petra Otlíková). Vladimíra jako dramatická postava více prožívá než jedná a Petra potřebuje víc energie, její postava má přece více než dobrou motivaci, aby její manžel dobře dopadl.

Je určitě zásluhou Václava Bendy (mimochodem si půvabně zahrál postavu sira Willoughbyho), že inscenace funguje a že víc než výborně slouží autorovi. Přináší radost a smích. Poradil si se stavbou, mizanscénami. Vyřešil

více než dobře např. scénu za oknem. A mimochodem to vůbec není málo. V podmínkách amatérského divadla je takto ve všech složkách výborně udělaná inscenace činem, který si zaslouží uznání. Zápletkové komedie patří v amatérském divadle k nejvíce frekventovanému žánru. Často se však nesetkávají s uznáním porot, které je trochu s opovržením nazývají bulvarem. Je více než dobře, že právě národní přehlídka venkovského divadla se prezentovala touto inscenací.

Řekli půdičkáři

Viděli jsme inscenaci hry Raye Cooneyho *Rodina je základ státu* v provedení DS ŠAMU Štítina, která nám skvěle posloužila k rozboru komedie, v níž se střídají prvky konverzační a situační. Ocenili jsme výraznou gradaci s narůstající intenzitou režijních i hereckých nápadů, a to včetně improvizací. Kvitovali jsme, jakou pozornost soubor věnoval scéně a kostýmům. Tak silné herecké obsazení můžeme souboru jenom závidět.

ANKETA

Vzpomínky a Krakonošův divadelní podzim tak nějak patří k sobě... Jaká je ta vaše nejstarší vzpomínka spojená s divadlem? A jakou máte nejstarší vzpomínku na vysokou přehlídku?

pas

První vzpomínka na divadlo je asi z první třídy, když jsem hrála dědečka v pohádce *Míček Fliček*. Pamatuju se, že se mě dost dotklo, že hraju dědečka. Další vzpomínka je asi ze třetí třídy, kdy jsem zorganizovala takové vystoupení, zřejmě jsem se inspirovala filmem *Starci na chmelu*, protože vím že jsme měli černé kalhoty, bílá trička a badmintonové rakety a dělali jsme, jako že hrajeme na kytaru. Dokonce paní učitelka řekla o velké přestávce, že vlastně pro všechny děti zahrajeme. Zřejmě tam už se u mě projevilo to organizování. Když jsem pak po letech viděla *Starce na chmelu*, tak mi tahle vzpomínka naskočila, že jsem tohle zřejmě tehdy zorganizovala.

Moje první vzpomínka na Vysoké se váže k roku 1995, kdy jsem sem přijela po letech, kdy jsem jezdila na přehlídky městských divadelních souborů. Prvně mě vzali tady sem, na vesnické soubory, takže jsem přijela malinko s předsudky – vesnice – protože jsem jezdila jen na Hronov asi od roku 1977. A tehdy ve Vysokém jsem byla totálně nadšená a myslím si, že jsem se dobře zadrápla a teď už si nedovedu představit rok bez Vysokého. Děním to spravedlivě, jezdím i na Hronov, ale co je zajímavé, na Vysokém už teď strávím víc dnů než na Hronově.

Hanka Šiková – Plzeň

Kuchyňka divadla Krakonoš by ráda poděkovala za dobrou a dlouhotrvající spolupráci jilemnickému velkoobchodu s nápoji JIP. Věř, že vám nápoje chutnaly a že tedy bude dobrá spolupráce pokračovat i v při příštích ročnících KDP.

K juniors přibude ještě větev baby a seniors

zůstává patrné i na jejich kostýmech. Na závěr dodal, že je souboru vděčný, protože mu „otevřel nový kanál do světa“.

Nakonec režisér Martin Drahovzal prozradil, že převedení filmu Beetlejuice na jeviště nebylo tak jednoduché, jak si zpočátku mysleli – děj postrádá výraznější dějovou linku a bylo složité udělat to tak, aby inscenace nebyla trapná, aby pobavila a zároveň trochu poučila.

Lituji, že jsem (opět) nestihla dopsat článek před začátkem představení a neviděla jsem soubor hrát, občas jsem ale zaslechla z reproduktoru pár slov a bylo mi jasné, že přicházím o mimořádnou podívanou. Podle nadšených reakcí soudím, že byli skvělí. Prozatím to doženu alespoň zhlédnutím záznamu a co nejdříve se pokusím svou chybu napravit.

šv

V pátek ráno nám Milan Schejbal přiblížil vznik a působení souboru Mršta Pršta juniors a dělal si legraci z toho, že nestačil jen Mršta Pršta, proto byla založena větev juniors a chystá se i baby a seniors. Tento soubor z Kouřimi se inspiroje filmy Tima Burtona, ale je zde i významný autorský vklad. Podle slov Milana Schejbala je hra Deadline (...a co bude pak?) o tom, jak se náš svět může stát jen přepínáním televizních kanálů, kde vládne lež, faleš a přetvářka.

Poté dostala slovo Marie Caltová, kterou prý naštváli programem – píše v něm o tom, že hra nemá smysl, ale podle ní má, takže lžou. Toto představení pro ni bylo o tom, jak může být svět mrtvých živější než svět živých. Přiznala, že nikdy neviděla film Beetlejuice a ani nezná Tima Burtona.

„Program je mystifikace, jak je u Mršti Pršti zvykem,“ obrátila se Lenka Lázňovská na kolegyni, když přišla na řadu. Inscenaci už jednou viděla a pochválila soubor za to, že tentokrát to bylo mnohem stmelnější a lepší, ale dalo by se zapracovat na začátku, který by měl být svižnější.

Petr Kolínský, který také neznal Burtonovy filmy, slíbil, že bude hodný, protože má jeden ze členů souboru narozeniny. A opravdu – scéna je sice vyřešena tak, že není blíže určeno, o jaký byt a půdu se jedná, ale vůbec to nevádí, neboť je vše dokresleno herci, herectvím a kostýmy. Kos-

týmy ho zaujaly a k postavě otce podotkl, že vypadá, jako by v jedenácti dospěl a už se nezměnil, proto má „dětské“ kalhoty. Helena s Adamem si zase nesou do záhrobní část svého lidství a to

Vyzývám, aby vypnuli, a pak zazvoní můj

Václav Benda, režisér a herec, ŠAMU Štítina

Prosím tě, jak se stane, že si zapomeňš kravatu?

To je to, když děláš všechno sám a nedeleguješ úkoly. Vyráběl jsem britvu pro Krakonoše...

Hodí se ti nějaká kravata z těch mých?

Já myslím, že tato se hodí.... Zkrátka honil jsme všechny, aby nic nezapomněli, a stalo se mi to, že jsem zapomněl úplně přesně tak, jako vyzývám vždycky na začátku představení, aby si lidi vypli mobilní telefony, a pak při milostné scéně, opravdu takové nádherné milostné scéně začne zvonit telefon mi.

Jak proti tomuto bojuješ? To se mi stává taky.

Proti tomu se nedá bojovat. Jako když je člověk blbý, tak si to musí přiznat a tím to zhaslo, no.

Kolikrát jste toto představení hráli?

Toto teďka si myslím, že bylo hráno asi sedmnáctkrát. A když

už se teda chválím, tak se pochválím víc, protože budeme hrát pro klienty Raiffeisen Bank v ostravském Gongu, to je obrovská scéna asi pro 1500 lidí, ale bude tam asi jenom 500. Potom budeme hrát pro Modelobaly Opava, to je velká firma obalové techniky v Opavě, a tři představení pro Armatury Group – Praha, Brno, Ostrava, kde si nás pozvali pro zákazníky a mimo jiné jsme jednou vyprodali - a jednou jsme měli skoro plno - s touto hrou opavské divadlo, které má kapacitu 357 diváků.

Takže lámejte rekordy dál, hodně zdaru a zlomte vaz.

PeHe

Pozn. red.: Těsně před představením pan Benda objevil tašku se svými věcmi a hlavně s hledanou kravatou v privátním vozíku. Takže nakonec nezapomněl nic.

Bárta má rád holomky

Hosteska Adélka při včerejším loučení s kouřimským souborem Mršťa Pršťa juniors prohlásila, že byla nejprve velmi překvapená, jak byl soubor v hasičovně tichý: „To se kasali, jak to tam rozjedou a pak tam dvě hodiny seděli a nic,“ stěžovala si dívka, ale vzápětí dodala, že po oněch dvou hodinách do nich vjel nějaký čert a všechno bylo jinak.

Starosta spolku Krakonoš Karel Bárta zase řekl, že je vždycky

rád, když přijede taková banda holomků. Martin Drahovzal poděkoval za vlídné přijetí i zacházení a konstatoval, že si je vědom svéráznosti jejich party. „Někdo nás nepobere. Tak jen doufám, že nás Adélka vzala na milost a že jsme ji moc netýrali.“

A pak už všichni z divadla vyběhli na trojitě kolečko kolem kostela.

jn

Báseň pro Vysocké

*Hodiny někdy
tak zběsile letí,
Jistě to má i svůj
nesporný klad.*

*Jenže pak váháš,
zda má smysl snění,
zda můžeš vůbec
jít dnes v noci spát.*

*Lidé, co potkáváš
opravdu zřídka,
řeknou si o ten tvůj
prospaný čas,*

*ty jim ho s nadšením
pokorně svěříš,
pro dnešek, pro zítřek,
pozítří zas*

*Z hodin jsou minuty
a z minut nic,
zbytečně posouváš
ručičky zpět.*

*Tohle je pro tebe
to čemu věříš,
tohle je kouzelný
divadla svět*

Mirek Mátl

Noc divadel 2013

V sobotu 16. listopadu ožije nočním životem přes osmdesát divadel a souborů z 21 českých a moravských měst. K profesionálním divadlům se přidá také vysocké ochotnické Divadlo Kra-

konoš. Otevřeno bude od 19 hodin večer a návštěvníci budou moci nahlédnout do míst, která jsou běžně zcela zavřená. Proto neváhejte a přijďte pobejt do Krakonoše. *jn*

Jídelníček

Jistě ledakdo z vás horský jídelníček neznáte, možná ani přibližné ponětí o něm nemáte, nejběžnějším jídlem v horách jakživo bylo s bandorama na loupačku, z kvásku kyselo.

Kafe z žita pašovaným cukrínem slazený, suchý knelle, mokré klocy nebo buchty smažené, z bandorů se pekly židy nebo sejkory, často lojem omaštěné máslo navzdory.

V neděli jáhelník bejval nebo knellík chlupatý, jindy kucmoch, bandoračka, jennou za čas campraty, ančka hladká, hop do vody, dumlikovačka, z jara vodouka s vopichem, v zimě couračka.

Že se nesmí dávat mouka do kynutýho těsta, přišla na stůl místo buchety rozcuchaná nevěsta, červeným zelím končíme, dost je toho snůž, voctové však musíme přec ještě jmenovat.

Ve všem vítaná je změna, to uznáte všichni přec, O Vánocích dolky byly, na Štědrý den hubovec. Tak se tenkrát za Rakouska v horách vařilo Na maso při kalcovině peněz nebylo.

Odpusť nám za tuto píseň ty horácký publikum, jakož i my vodpouštíme často našim viníkům, A ty, dobrý Krakonoši, vždycky při nás stůj, svůj lid horský nezmlsaný stále opatruj!

(píseň Vysockých při loučení se soubory)

Tančete jako mistři světa

Ještě se rozmýšlíte, zda večer budete na Sejkoráku i po vyhlášení výsledků? Přestaňte rozvažovat, součástí programu bude také předtančení, a to vskutku hvězdné. Na parketě divadla Krakonoš se totiž představí letošní mistři světa v kategorii Latino Show Small Group Adults, taneční skupina Paul-Dance z Jilemnice, kteří si titul vytančili v rakouském Grazu.

Taneční skupina vzešla z klubu ZV ROH Tesla Vrchlabí v roce 1997, kdy přenesla své působiště do Jilemnice. Mistři ČR z roku 2006 si přivezli první světový titul z Mistrovství světa v rakouském Seefeldu v roce 2006. Další světové mistrovství získali tanečníci v roce 2008 a letos.

jn

Trochu smutnější nikoli pochmurná

*Týden uběhl jako voda,
zas je tady loučení.
Říkáme si, to je škoda,
Nikdo to však nezmění!*

*Je to tak –
šedý mrak
je od rána nad Vysokým.*

*Všude hlas
možná zas
za rok se sem vrátím.*

*Bylo tu fajn,
nemám šajn,
jak naskočím do všednosti.*

*Denně shon,
hlava jak zvon,
všude všechno k zlosti!*

*Příteli vzácný, tak takhle ne!
Nás chmura žádná nedostane!*

*Úsměv na líc
životu vstříc
za rok všichni zase tady.
Ať žije Thálie,
smutek umře hladu!
(je to jako „Nikdy nic nikdo
nemá...“)*

jh

VOBSKOČÁK VYHLAŠUJE:
dáme odměnu za nalezení původních stanov!!!
Odměna – 1000!

Ceny, které budou uděleny dnes večer při slavnostním ceremoniálu.

www.unicontrols.cz

Rídicí systémy pro dopravu a průmysl

Deset zastavení divadelního jara

Poslední, desáté zastavení se konalo ve Žluticích. Sem jezdíme již několik let nasbírat chybějící síly k následujícímu maratonu příprav na Krakonošův divadelní podzim.

Vypravila se nás dvě auta. A bylo se na co dívat. Hned v pátek domácí DS Žlutice si stříhnul Silke Haslerovu Záruku touhy. Nazítří Divadelní soubor Osada z Horní Brízy si troufl na Monsieura Amédee od Alaina Reynauda Fourtona. Prošli jsme milým přijetím na radnici (kde jsme se prezentovali minikously od Bachtíků). A pak jsme se věnovali třetímu soutěžnímu představení Divadelního souboru při MKS Poběžovice Štěstí pro Felixe od Johana Nepomuka Nestroje. Odpoledne divadelní maraton pokračoval hrou Martina Volfa Přijďte k nám zase, my k vám také nechodíme v provedení divadelního souboru Kolofanti, o.s. z Koloveče. Na jídlo to není daleko (hospoda je součástí divadelního

sálu), a tak po večeri jsme se přesunuli na Rozmarného ducha Noela Cowarda, kterého hrál divadelní soubor J. K. Tyla z Mýta. Noc pak zaplnil společenský večer, aby ráno nás uchvátila pohádka Jana Drdy Dalskabáty hřišná ves v provedení Spolku divadelních ochotníků z Radnic. Poslední - sedmé - představení bylo v neděli odpoledne, a to Divadlorynek z Újezdu u Klatov předvedl hru Vladimíra Kábrta Pověsti z Pošumaví.

Na závěr však měla porota (Ruda Felzman, Máša Caltová a František Hromada) čela faldovat. Prostě se neurodilo, i když do klání šly soubory s věhlasem matadorů, zůstaly na štítě.

Projeli jsme tak celou republikou, některá představení jsme pak podruhé viděli i na KDP. Co mě však vždy dokáže velmi zaujmout, potěšit a z čeho mám ten nejhřejivější pocit, je to setkávání lidí se společným zájmem o věc, o přinášení dobrého pocitu

dalším lidem, divákům. A protože vím, jak je složité celou postupovou přehlídku připravit, dát ji do souladu s možným a chtěným, dát dohromady program, sehnat prostředky na realizaci, oceňuji práci všech pořadatelů. Někdy se tato námaha nesetká s úspěchem, neurodí se.

A tak se dostávám ke konečnému poděkování všem členům porot. Obdivuji, jak dokáží strávit osm představení během jednoho víkendu, dokáží přesně pojmenovat viděné, dokáží mnohdy laskavými slovy upozornit soubor na problém v inscenaci, dokáží poradit co s tím v dalším období.

A pokud se ještě najde čas a v průběhu takového maratonu se koná seminář o nějaké specializaci, pak jde o velmi cennou činnost, kvůli které stojí za to jet na přehlídku, dozvědět se něco o sobě, potěšit sebe i okolí.

PeHe

Větrník, zpravodaj XLIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, grafické ilustrace Petr Kolínský, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 100 ks

Cena 10 Kč